श्रीगोविन्दाय तस्योर्द्धं श्रीगोपीजन इत्यपि ॥ ६६ ॥
बल्लभाय ततस्त्रिः श्रीःसिद्धगोपालको मनुः ।
माधवीमण्डपासीनो गरुडेनातिपालितौ ॥ ६७ ॥
दिव्यक्रीडासु निरतौ रामकृष्णौ स्मरन् जपेत् ।
चक्री वस्वक्षरयुतः स ह्येकार्णो मनुर्मतः ॥ ६८ ॥
कृष्णेति द्व्यक्षरः कामपूर्व्वस्त्रयर्णः स एव तु ।
स एव चतुरर्णः स्यान् ङेऽन्तोऽन्यश्चतुरक्षरः ॥ ६९ ॥
रच्यते पञ्चवर्णः स्यात् कृष्णाय नम इत्यपि ।
कृष्णायेति स्मरद्वन्द्वमध्ये पञ्चाक्षरोऽपरः ॥ ७० ॥
गोपालायाग्निजायान्तः षडक्षर उदाहृतः ।
कृष्णाय वायुबीजाद्यो वह्निजायान्तकोऽपरः ॥ ७१ ॥
कृष्णाय स्मरबीजाद्यो वह्निजायान्तकोऽपरः ।
षडक्षरः प्रागुदितः कृष्णगोविन्दकौ पुनः ॥ ७२ ॥
श्रीशक्तिमारकृष्णाय मारः सप्ताक्षरोऽपरः ।
कृष्णगोविन्दकौ ङेऽन्तौ स्मराद्यौ वसुवर्णकः ॥ ७३ ॥
दधिभक्षण ङेवह्निजयाभिरपरोऽष्टकः ।
सुप्रसन्नात्मने प्रोच्य नम इत्यपरोऽष्टकः ॥ ७४ ॥
क्लीं ग्लौं क्लीं श्यामलाङ्गाय नमस्तु स्याद्दशार्णकः ।
शिरोऽन्तो बालवपुषे कृष्णायान्यो मनुर्मतः ॥ ७५ ॥
शिरोऽन्तो बालवपुषे क्लीं कृष्णाय स्मृतो बुधैः ।
एकादशाक्षरो मन्त्र एतेषां नारदो मुनिः ॥ ७६ ॥
उक्तं छन्दस्तु गायत्री देवस्तु कृष्ण ईरितः ।